

Celje - skladišče

D-Per

214/1959

OSREB. 3. KNJ. CELJE

1319650811,3/4

COBISS

Emajlirlec

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA TOVARNE EMAJLIRANE POSODE CELJE

Štirideset let KPJ

*Šli v borbo ste za narod in svobodo
Tisoče je zanjo dalo kri,
In niso vas v Glavnjači pokončali,
Revolucionarji in očetje svetlih dni.*

*In vaša kri je španska tla pojila,
Duh vaš vse nas je prepojil,
Enotni smo — enotna sila,
Smoter se vaš v resničnost je prelil.*

*Ere ste nove čas skovali. Z borbo,
Trpljenjem v eno nas je znil,
Laž in prevaro z resnico zamenjali,
Enotni temelj je gigant rodil.*

*Tako nam zdaj svobode zvezda sije,
Komunistične so užgale jo pesti,
Partije naj pesem se razlije:
Jugoslavija svobodna naj živi!*

TOVARIŠEM IN TOVARIŠICAM, ČLA-
NOM NAŠEGA KOLEKTIVA ISKRENO
ČESTITA OB DELAVSKEM PRAZNIKU

UREDNIŠKI ODBOR

*Za praznik 1. maj, praznik dela in delavske enotnosti, čestita
vsem tovarišicam in tovarišem, članom našega kolektiva*

Delavski svet, upravni odbor, uprava podjetja,
organizacija ZKS, sindikalna organizacija, organizacija LMS,
Tovarne emajlirane posode Celje

PRVI MAJ

Pred 60 leti so delavci prvič proslavljali 1. maj kot mednarodni praznik dela. Slovenski in hrvaški delavci so se vključili že v prvo praznovanje. Iz leta v leto se je praznovanje širilo in osvajalo nove dežele. Prvomajske proslave so postale pregled delavskih sil.

Letos bo minilo 69 let kar so delavci po vsem svetu proslavili 1. maj. Prejšnje leto, v juliju 1889, je prvi kongres Druge internacionale v Parizu sprejel sklep, naj se 1. maja po vseh mestih organizira velika delavska manifestacija.

Leta 1890, 1. maja so se prvič v zgodovini zile reke ljudi po ulicah vseh večjih mest in industrijskih središč. Stotisoči so demonstrirali v Parizu, Marseillu, Chicagu, Dunaju, Budimpešti, Pragi, Zürichu, Bruslju, Stockholmu. Zahtevali so osemurni delavnik, zahtevali pravice za brezpravnega, izkoriščanega delavca.

Že v prvo praznovanje so se vključili tudi slovenski in hrvaški delavci, četudi so jim grozili z zapor in odpusti, četudi je bilo praznovanje proglašeno za nezakonito. Na ta dan so vendar zapustili svoja delovna mesta in se udeležili prvomajskih proslav. Takrat je delavski razred prvič dokazal, da se zaveda pomena solidarnosti vsega sveta.

»Danes imata evropski in ameriški proletariat pregled svojih prvokrat mobiliziranih sil, mobiliziranih kot ena vojska, pod eno zastavo in za bližnji skupni cilj: Za zakonsko potrditev osemurnega normalnega delavnikarja...«

To je zapisal ob tem dogodku Engels, radosten, ker se delavci zavedajo svojih moči in zaupajo v svojo zmago nad kapitalisti in veleposestniki.

Praznovanje se je iz leta v leto širilo. Osvajalo je nova mesta, nove dežele, nove kontinente. Njih niso zaustavili več niti krvavi nastopi vojaštva in policije, niti odpusti in zapor. Vse to jih je le vzpodbujalo še k večji odločnosti; zapuščali so stroje in tovarne in stakali več tednov, da bi dokazali kako so enotni v svojih zahtevah.

Njihova borba se ni omejila le na uvedbo osemurnega delavnikarja, temveč so zahtevali tudi politične pravice in zaščito pred izkoriščanjem. V prvi svetovni vojni so bili boj proti imperializmu in militarizmu, proti vojni; za mir v svetu. Borili so se proti eksploataciji, proti brezposelnosti, za najširšo politično demokracijo. V obdobju druge svetovne vojne se je proletariat sveta, bolj enoten in zavesten kot kdajkoli poprej, združil v boju proti fašizmu.

In sedaj? Skoraj po vseh deželah bodo delovni ljudje proslavili svoj praznik. Žal se je po drugi svetovni vojni delavska enotnost razbila. Zato po kapitalističnih deželah proslavljajo ta dan ločeno, po strankah; tu in tam izkoristijo proslave tudi za medsebojne boje. Žal so večkrat na ta dan spregovorjene blokavske obtožbe, kar pa gotovo povečuje razdor v delavskih vrstah. Toda, čeprav je

delavska enotnost organizacijsko razbita, je vendar na ta dan v srcih vseh delavcev želja po solidarnosti. Čutijo, da le združeni lahko dosežejo svoje pravice, da bodo enotni hitreje in boljše reševali vprašanja, pred katerimi stoji delavski razred sveta; zlasti osnovni problem: odnos neposrednega proizvajalca do proizvajalnih sredstev. Vsak prvi maj utrjuje v njih voljo po medsebojnem razumevanju in sodelovanju med narodi, po miru, po socializmu. Zato je ta praznik mednarodni proletariat tako pomemben.

In pri nas? Ti delavci, ki so bili vse do osvobodilne vojne brezpravna raja, izročena na milost in nemilost izkoriščevalskim delodajalcem, proslavljajo 1. maj kot upravitelji tovarn, delavnic, rudnikov, trgovin. Naš delavski razred ima pravice, ki jih nimajo delavci v nobeni drugi državi. V rokah njih leži naša bodočnost, leži socializem. Vse bolj se zavedamo, da je naše življenje, naša življenjska raven odvisna od nas samih. Odvisna je od našega dela, večje produktivnosti, organizacije podjetij in gospodarjenja. Vemo, da zdaj ni čas za počitek, da moramo kot nedavna ena od najbolj zaostalih dežel Evrope dohiteti v čim krajšem času razvite dežele in iti z njimi v korak. Vemo, da je treba pametno gospodariti, zato razmišljam o najbolj smotnem izkoriščanju kapacitet, zato organiziramo in rekonstruiramo podjetje, zato se borimo z nazadnjaškimi pojmovanji o disciplini, o storilnosti in o odnosih v podjetjih.

ŠTIRIDESET LET BORBE ZA ZMAGO IN NAPREDEK DELOVNEGA LJUDSTVA

Velika pot naše Zveze komunistov je bila težka, polna izrednih naporov in težkega dela. Ta pot je zahtevala močne in prekaljene borbe za delavske pravice in take borbe je vzgajala Komunistična partija Jugoslavije.

V štiridesetih letih so se naši komunisti izkazali kot vredni sinovi naše socialistične domovine in kot pravi dediči komunističnega manifesta. Bili so vedno zvesti komunističnim idejam, ko so bojevali neenak boj z razrednim sovražnikom in vzgajali delovne ljudi v duhu pravičnosti, pri čemer jim je dajala moč globoka vera v bodočnost, vera v lastne moči in v zmago proletarske revolucije.

Zelo pomemben dogodek v zgodovini naše Partije in naših narodov je bil I. kongres, ki se je vršil pred štiridesetimi leti v Beogradu. Bil je to kongres socialističnih strank in skupin. Takrat je bila ustanovljena nova stranka, ki si je dala ime Socialistična delavska partija Jugoslavije (komunistov). Takratni kongres je obsodil II. internacionalo, ki je izdala delavsko gibanje in izglasoval pristop k Tretji komunistični internacionali.

Velik pomen I. kongresa je predvsem v tem, da je bila na njem ustanovljena enotna, centralizirana, revolucionarna proletarska partija, ki je takoj pristopila h komunistični internacionali, ki je bila ustanovljena nekaj mesecev pred kongresom. Kongres je tedaj sprejel tudi program, ki se je imenoval Podlaga zedinjenja, v katerem je bilo med drugim rečeno: »Borba delavskega razreda zoper kapitalistično izkoriščanje je neminovna politična borba. Brez političnih pravic delavski razred ne more voditi svoje ekonomske borbe, niti razvijati svoje ekonomske organizacije. Tudi ne more izbojevati prehoda proizvajalnih sredstev v splošno last, dokler ne dobi politične moči. To borbo delavskega razreda je treba razviti enotno ter ji pokazati njen naravni končni cilj — to je naloga socialistične delavske partije Jugoslavije (komunistov).«

Ob drugem kongresu, ki je bil od 20. do 24. junija 1920 v Vukovaru je štela Partija že okrog 60.000 članov in je bila po številni moči na tretjem mestu v Evropi. Združeni delavski sindikati pa so šteli okrog 300.000 članov. To je bila močna sila, ki je prestrašila

buržoazijo, ki je bila tedaj nepripravljena za protinapad in je tu pa tam nekoliko popuščala.

V času od prvega do drugega kongresa se je buržoazija pripravljala, da z aparatom nasilja zaduši revolucionarni polet delovnih množic. Medtem, ko je bilo delavsko gibanje 1919. leta v ofenzivi, se je položaj leta 1920 že precej spremenil. Reakcionarnemu režimu se je posrečilo zadušiti generalno stavko železničarjev, pritisk na napredno delavsko gibanje pa je bil čedalje hujši. Razen tega je kmalu po I. kongresu in po imperialistični intervenciji na Madžarskem proniknil v vodstvo Partije oportunitizem. Tako vodstvo ni znalo izkoristiti revolucionarnega poleta delovnih množic, čeprav so bili Partija in sindikati številčno zelo močni.

Na vukovarskem kongresu sta bila sprejeta strankin program in statut, stranka pa se je preimenovala v Komunistično partijo Jugoslavije. Vsebina programa je izražala, kot je dejal tovariš Tito na petem kongresu, otroško dobo naše Partije, ki pa je kljub pomanjkljivosti že stopila na pot ostrega revolucionarnega razrednega boja.

Tretji kongres Komunistične partije Jugoslavije je bil leta 1926 na Dunaju.

Po besedah tovariša Tita lahko označimo šest let med II. in III. kongresom kot dobo prilagajanja delovanja KPJ ilegalnim pogojem, ker je reakcija s svojimi žandarji nenehno preganjala Partijo in njene člane. Za to dobo pa so značilni frakcijski boji v vodstvu Partije.

Pred tretjim kongresom so bile tri državne partijske konference. Na prvi so prevladovali tako imenovani »desničarji«, na drugi pa so prevzeli vodstvo »levičarji«. Tretja partijska konferenca, ki je bila prvi koncu decembra 1923 v Beogradu, je bila važna zlasti zato, ker je bila na njej sprejeta resolucija o priznanju pravice vsakemu narodu do samoodločbe in hkrati do ocepitve. Na tej konferenci je bil prvič priznan makedonski narod. Za marksistično stališče glede samoodločbe narodov, pa se je zavzela samo »levica«. Razen tega se desna in leva frakcija nista strinjali v stališču glede dela v revolucionarnih sindikatih, kjer

so tedaj imeli glavne pozicije »desničarji«. Kljub upiranju desničarjev so začeli organizirati v sindikatih partijske frakcije, ki so krepile sindikalno revolucionarno gibanje.

Za tretji kongres sta se obe frakciji pripravljali ločeno, vendar pa sta na kongresu soglasno sprejeli vse sklepe.

Tretji kongres pomeni velik korak naprej v razvoju naše Partije, ker je na njem naša Partija zavzela pravilno stališče v nekaterih važnih vprašanjih, zlasti v nacionalnem.

Četrty kongres KPJ je bil v mesecu oktobru leta 1928 v Dresdenu. V času med III. in IV. kongresom so razdejali Partijo hudi frakcijski boji. Zaradi tega je četrty kongres zlasti pomemben, ker je ostro obsodil frakcionastvo ter pozdravil vse tiste komuniste in nekomuniste, ki so vzlic preganjanju, neglede na frakcionastva v vodstvu, pogumno nosili zastavo boja za pravice delavskega razreda. Kongres je analiziral ekonomsko in politično situacijo in opozoril na priprave za uvedbo monarhistične diktature v Jugoslaviji. Za sekretarja CK Partije je bil izvoljen Djuro Džaković, katerega pa so že nekaj mesecev kasneje zverinsko mučili in umorili žandarji na meji.

V letih 1929, 1930 in 1931 so provokatorji, ki so se vrnili v Partijo omogočili generalu Petru Živkoviću, da je pobil veliko število najzvestejših članov Partije in SKOJ, mnogo pa jih je vrgel v zapore in obsodil na dolga leta ječe. Kmalu po IV. kongresu je bil aretirani tudi tov. Tito, ko je skušal rešiti iz rok policije delavca, ki je sodeloval pri demonstracijah.

Po smrti Djure Džakovića je vodstvo Partije pobegnilo v tujino, kjer je nadaljevalo frakcijske boje ter izgubilo povezavo z množicami v domovini.

V razdobju med IV. in V. kongresom so se vršile partijske konference. IV. Partijska konferenca je bila od 24. do 25. decembra 1943 v Ljubljani. Njen pomen je zlasti v tem, da je sprejela sklep o ustanovitvi KP Hrvaške in KP Slovenije ter o pripravah na ustanovitev KP Makedonije. Ta sklep je konferenca takole utemeljila: »Zaradi krepitve boja proti nacionalističnemu vplivu ter zaradi olajšanja

in pospešitve razvoja lastnega kadra iz vrst delavcev, ki pripadajo zatiranim narodom, sprejema konferenca sklep, da se v okviru KPJ ustanovita KP Hrvaške in KP Slovenije ter v najbližji bodočnosti tudi KP Makedonije. Internacionalistični značaj ter partijsko-politična in organizacijska enotnost Partije, ki dela na področju države Jugoslavije, s tem sklepom ne bosta oslabiljena, ker bosta KP Hrvaške in KP Slovenije sestavna dela KP Jugoslavije in ker bosta imeli v njenem vodstvu CK KPJ. Konferenca osvaja sklep, da se v najkrajšem času izvedeta ustanovna kongresa KPH in KPS.

Na IV. državni konferenci je bil izvoljen tovariš Tito v politbiro CK KPJ.

V. partijska konferenca je bila od 19. do 23. oktobra 1940 v Zagrebu. Udeležilo se je 105 delegatov iz vse države. Toliko udeležencev ni bilo dotlej na nobenem ilegalnem kongresu ali konferenci. Glavni referat na konferenci je imel tov. Tito.

Peta konferenca, ki ji je bil kasneje priznan značaj kongresa, je praktično pomenila konec boja za konsolidacijo razmer v Partiji.

Utrjena Partija, ki se je neizprosno utrjevala proti reakcionarnim režimom in zbirala okoli sebe spriči svojih naprednih stališč čedalje širše množice, je dočkala usodno leto 1941 pripravljena. Potem, ko je buržoazija izdala ljudske množice in jih pahnila v naročje fašističnih osvajalcev, je Partija organizirala vstajo jugoslovanskih narodov ter jih v junaškem boju vodila do zmage.

Zelo velikega pomena za razvoj socialistične graditve naše domovine je bil V. kongres KPJ, ki se je vršil od 21. do 29. junija 1948. leta v Beogradu. Kongresa se je udeležilo 2336 delegatov, ki so zastopali 468.175 članov in 51.612 kandidatov Partije. Prehrojena pot, ki jo je analiziral V. kongres je pomenila močno moralno oporo proti napadom Kominforma. Kongres je pokazal, da nobena sila ne more omajati v boju prekaljene enotnosti Komunistične partije Jugoslavije.

Na V. kongresu sta bila sprejeta nov program in statut KPJ ter resolucija o prihodnjih nalogah. Takrat je Moša Pijade ko je poročal o načrtu programa KPJ dejal: »Ta program ne določa samo nalog Partije za sedanje obdobje, ampak je tudi dokument za oceno vsega, kar se je naši Partiji posrečilo uresničiti s tem, da je organizirala revolucionarno borbo narodov Jugoslavije in jo vodila pod modrim vodstvom (maršala) tovariša Tita.

Ta program ne bo ostal beseda na papirju, pisan ni za mirno branje, marveč za živo uresničevanje. To je program milijonov naših delovnih ljudi. Apel, s katerim se program konča, bo našel pot v njihove glave in njihova srca ter jih navdihnil za nove bitke in za nove zmage pri graditvi naše socialistične domovine, kakor jih bo tudi navduševal, da bodo prav tako neomajno kakor doslej, stali v prvih vrstah svetovne protimperialistične demokratične fronte. Oboroženi z njim in z vsemi ostalimi sklepi tega zgodovinskega kongresa, bodo lahko komunisti Jugoslavije še širše razvili plamteče zastave naše herojske Partije pred milijonskimi množicami delovnih ljudi naše dežele, sledeč tovarišu Titu v svetlo in srečno bodočnost naše ljubljene socialistične domovine.

Po minulih 4 letih, odkar se je vršil V. kongres, je bil v Zagrebu od 2. do 7. novembra 1952 VI. kongres KPJ.

Na VI. kongresu je generalni sekretar CK KPJ Josip Broz Tito referiral o boju komunistov Jugoslavije za socialistično demokracijo, tov. Aleksander Rankovič pa je imel referat o predlogih statuta in o nekaterih organizacijskih vprašanjih. Po zelo obširni diskusiji je kongres sprejel oba referata ter odobril celotno delo in linijo CK od V. kongresa dalje. Najpomembnejši sklepi V. kongresa so se nanašali na odpor proti Kominformu, na notranjo ekonomsko in družbeno graditev ter na ideološke in politične principe graditve socializma s posebnim ozirom na samoupravljanje. Na VI. kongresu je bil razen statuta sprejet tudi sklep o preimenovanju Komunistične partije Jugoslavije v Zvezo komunistov Jugoslavije.

V tistem delu resolucije VI. kongresa, kjer je govora o družbenih odnosih in o vlogi Zveze komunistov je med drugim rečeno: »Kon-

gres sodi, da razvoj družbenih odnosov v smeri čedalje večjega neposrednega delavskega upravljanja in čedalje bolj demokratičnih oblik oblasti narekuje kot osnovno dolžnost in vlogo komunistov — politično in ideološko delo za vzgajanje množic.«

S tem v zvezi je kongres sklenil, da se spremeni ime Komunistične partije Jugoslavije v Zvezo komunistov Jugoslavije.

Zveza komunistov pri svojem delu ni in ne more biti neposredni operativni vodja, niti v gospodarskem niti v državnem in družbenem življenju, pač pa naj s svojo politično in idejno aktivnostjo, predvsem s prepričevanjem, vpliva v vseh organizacijah, organih in ustanovah, da sprejmejo njeno linijo in njeno stališče.

Zveza komunistov je najzavednejši organizirani del delavskega razreda, delovnega ljudstva.

Lastnosti in vloga komunistov, člana zveze komunistov, se izražajo v njegovi zavednosti, politični in družbeni aktivnosti, nesebičnosti, požrtvovalnosti, predanosti smotrom, osebni moralnosti in skromnosti.

Ko je tov. Tito nadalje govoril o vlogi Zveze komunistov, je med drugim dejal: »Ko sem dejal, da je bodoča najvažnejša naloga KPJ idejno-vzgojnega značaja, nisem mislil s tem, da prenehajo vse druge vodeče funkcije. Ne! Te ostanejo prvič — kolikor komunisti ustrezajo za to ali ono funkcijo; drugič — vodilna vloga komunistov ne more biti nekak družbeni privilegij, marveč mora biti prežeta z idejnim vplivom v vodenju in učinkovitostjo tega vpliva na pravičen socialistični razvoj. Zato Zveza komunistov Jugoslavije ne zmanjšuje svoje vloge in odgovornosti za uspešen razvoj socializma, marveč jo še veča, zavrača pa nekatere škodljive metode, ki se vlečejo iz sovjetske prakse, ki pa so v Sovjetski zvezi privedle komunistično partijo v položaj pomožnega žandarja birokratskega upravljanja.

Zadnji ali VII. kongres Zveze komunistov Jugoslavije je bil od 22. do 26. aprila 1958 v Ljubljani. Udeležilo se ga je 1683 delegatov, s člani CK ZKJ in člani centralne revizijske komisije pa je bilo na kongresu 1807 delegatov.

Na VII. kongresu je poročal o nalogah Zveze komunistov Jugoslavije v zvezi z mednarodnim položajem in notranjim razvojem socialistične graditve tovariš Tito. Po poročilu tovariša Tita je podal poročilo CK ZKJ o organizacijsko-političnih zadevah ZK tovariš Aleksander Rankovič.

Referat o programu ZKJ je podal tovariš Edvard Kardelj, tovariš Moma Markovič pa referat o spremembah in izpolnitvah statuta ZKJ. Razen statuta in programa je kongres sprejel tudi resolucijo o prihodnjih nalogah ZKJ.

Razdobje med VI. in VII. kongresom je potekalo v znamenju izpolnjevanja nalog, ki jih je nakazala resolucija VI. kongresa. Tovariš Tito je karakteriziral to obdobje med drugim takole: »Obdobje od VI. kongresa do sedaj odlikujejo zelo različne oblike razvijanja in izpopolnjevanja naše socialistične družbene biti. Ta proces se razvija v skladu z našimi materialnimi možnostmi in s stopnjo razvoja socialistične zavesti v naši državi. Prav tako niso bili brez vpliva na hitrejši ali počasnejši proces tega razvoja tudi zunanji činitelji subjektivnega in objektivnega značaja. Razumljivo je torej, da smo v tem obdobju zadevali na razne težave, ki smo jih moralno premagati, da bi lahko hodili dalje. Mnogo truda je bilo potrebno, mnogo samozatajevanja in požrtvovalnosti naših delovnih ljudi, da smo v tem obdobju in sicer navzlic vsem težavam, dosegli tako pomembne uspehe v graditvi industrije in ekonomike nasploh ter v nadaljnjem izpopolnjevanju našega družbenega sistema. Pri premagovanju težav na različnih področjih naše družbene dejavnosti pripada prvenstveni delež Zvezi komunistov in Socialistični zvezi delovnega ljudstva Jugoslavije. Brez njenega vztrajnega prizadevanja si sploh ne bi bilo mogoče predstavljati takšne vneme in vztrajnosti delovnih ljudi ter takšnih uspehov, kakršne smo v tem obdobju dosegli pri graditvi socializma v naši državi.

Slavnostno zasedanje delavskega sveta

V počastitev 40. obletnice ustanovitve KPJ je bilo dne 18. 4. 1959 slavnostno zasedanje delavskega sveta Tovarne emajlirane posode v Celju.

Predsednik, tov. Anton Marolt je po uvodnih besedah, v katerih je poudaril pomen tega izrednega zasedanja, prečital pozdravne brzojavke, nakar je zvezni poslanec tov. Lesjak Albin govoril o pomenu in veličini borbe KPJ od njene ustanovitve pred 40. leti do današnjega dne.

K temu je veliko prispevalo tudi dejstvo, da je na VI. kongresu ZKJ doživela vloga komunistov v razvoju socialistične skupnosti kvalitetno spremembo. Pri prehodu iz državno-centralističnega upravljanja v decentralizacijo na raznih področjih družbenega razvoja je bilo treba s temi spremembami vskladiti tudi delo komunistov. Kajti na tej višji stopnji družbenega razvoja dobiva diktatura proletariata novo, širšo vsebino, ker se je stopnja socialistične zavesti med množicami delovnih ljudi ne samo povečala temveč tudi razširila, med tem ko je razredni sovražnik izgubil svojo moč.

Tovariš Tito je v zaključnem govoru poudaril pomen in važnost novega programa in dejal: »Na VII. kongresu smo sprejeli nov program ZKJ in druge važne sklepe. Kongres je dal s tem članom Zveze zelo močno orožje, skovano na osnovah marksistične in leninistične znanstvene misli, na naših lastnih izkušnjah v obdobju graditve socializma in na izkušnjah, ki so bile pridobljene v obdobju od velike oktobrske revolucije, prav tako pa je zasnovano tudi na oceni sedanjih mednarodnih odnosov. V programu so, z drugimi besedami, teoretično obrazložene in izoblikovane naša praksa in izkušnje v graditvi socializma kakor tudi praksa in izkušnje s področja mednarodnih odnosov. S tem daje ta kongres članov Zveze komunistov v roke zelo močno orožje za njihov nadaljnji boj in za njihovo nadaljnje delo za graditev socializma v naši deželi. Člani Zveze komunistov morajo do temeljev spoznati in proučiti te sklepe in program — na eni strani zato, ker so v njih natančno označene naloge, ki jih imamo pred seboj, na drugi strani pa tudi zato, ker pomeni spoznavanje nalog in sprejemanje duha programa in sklepov tudi spoznavanje možnosti in izogibanje raznih napak, hkrati pa pomeni močno in zanesljivo krmilo v delu in boju članov Zveze za uresničevanje socializma v naši deželi ter v boju za mir in mednarodno sodelovanje.«

Opisani dogodki kažejo veličino prehojene poti naše Zveze komunistov, ki je v 40 letih svojega obstoja ustvarila kot vodilna sila proletariata granitne temelje nove socialistične Jugoslavije.

Člani Ljudske tehnike tekmujejo v čast 40. obletnice ZKJ in III. kongresa LT Slovenije

Občni zbor je za nami in s tem tudi čas planiranja nalog. Čez zimo smo bili zaprti v svojih delavnicah, na tečajih in pri knjigah. Lepo in toplo vreme pa nas je zvalo iz podjetja, da skupno z ostalimi organizacijami olepšujemo naše mesto. Člani ljudske tehnike želimo dostojno proslaviti obletnico vseh naših narodov, 40-letnico ZKJ in naš praznik, III. Kongres ljudske tehnike Slovenije, kateri bo 25. in 26. aprila v Ljubljani. Za ta dva velika dogodka smo na XI. občnem zboru napovedali tekmovanje vsem društvom v Sloveniji, v katerem hočemo biti prvi, ali vsaj drugi. Postavili smo si naslednje točke:

1. Katero društvo bo usposobilo največ članov iz raznih vej tehnike?
2. Katero društvo bo imelo največ predavanj?
3. Katero društvo bo imelo povezavo z največ društvami v Sloveniji?
4. Katero društvo bo imelo vključeno največ mladih do 20 let starosti?
5. Katero društvo bo nudilo največ pomoči šolam?
6. Katero društvo bo procentualno po članstvu izvršilo največ udarniških ur na teritoriju občine v kateri deluje, za izgled iste.
7. Katero društvo se bo v čimvečjem številu udeleževalo raznih proslav 40. obletnice ZKJ in Sindikatov Jugoslavije?
8. Katero društvo bo sproti in redno javljalo rezultate tekmovanja na nadrejeni forum LT?
9. Povezava z društvami na vasi in obratno.
10. Število javnih prireditev (razstave, avtomoto dirke itd.)

Tekmovanje se je pričelo s 1. februarjem in smo prve rezultate že sporočili 1. aprila. Zaključek tekmovanja bo 29. novembra 1959. Omenil bi, da dosedaj delamo dobro po vseh točkah, saj so tečaji v polnem teku in to:

Šoferski tečaj se je pričel s 27 tečajniki in že pridno vozijo po stranskih cestah. Karambola še ni bilo. Društvo je prevzelo tudi 23 gojencev Industrijske kovinarske šole v vozniški tečaj. Radiokrožek ima 17 tečajnikov, od katerih je 11 pionirjev, ki so že precej izvežbani v radiotehniki, posebno pa jih veseli telegrafija.

V varilnem oddelku pa vsak popoldan pridno vadi 11 varilcev, kateri želijo pridobiti kvalifikacijo za varilce.

Emajlirski krožek usposablja emajlirce v novem tečaju, katerega obiskuje 10 tečajnikov. Ostalih 10 tečajnikov, ki so tečaj že končali, pa težko čaka komisijo, katera bo preverila njihovo znanje in jim dala pričevalo o polkvalifikaciji. Prepričani smo, da bo komisija podjetja ustregla njihovi želji.

Pri vtiskovalcih pa krožek za predelavo pločevine uri mlade vtiskovalce v umetnosti oblikovanja pločevine.

Fotokrožek pa je izkoristil lepo vreme in je razpisal začetni »A« tečaj, v katerega se je prijavilo 20 tečajnikov, kateri že pridno poizkušajo ustvariti prve posnetke. Nadaljevalni »B« tečaj pa je v teku še od lanskega leta.

S tečaji in ostalimi oblikami vzgoje kadrov, želi dokazati naše društvo, da se zaveda svoje odgovorne naloge. Naš delovni človek si želi znanja, da bo lahko lažje delal in več proizvajal, ter si s tem izboljšal življenjske pogoje.

V 6. točki našega tekmovanja smo si zadali nalogo, da bomo sodelovali pri ureditvi in olepšanju občine v kateri delujemo. Tej točki smo precej zadostili, saj se je že udeležilo udarniškega dela 327 članov, kateri so do konca marca naredili 1308 ur. Na občnem zboru smo se obvezali za 2000 ur, kar sem prepričan, da bomo tudi dosegli. Noben član našega društva ne bo dopustil, da bi ostali

člani izpolnili njegovo obvezo, ker dosedaj je naše članstvo vedno in povsod opravičilo zaupanje kolektiva.

Z lepim vremenom in pomladjo se bližajo tudi poučni izleti. Društvo želi imeti poleg obveznosti tudi razvedrilo in seznaniti člane z lepotami in graditvijo naše lepe domovine. Želimo, da se člani polnoštevilno udeležujejo poučnih izletov in dajem v ta namen tudi razpored po krožkih:

Avtokrožek: 28. maja, 17. julija, 16. septembra.

Fotokrožek: 13. in 14. junija, 25. in 26. junija.

Predel. ploč.: 17. julija.

Krožek za gospodinjstvo: 26. junija.

Emajlirski krožek: 15. julija, 22. in 23. avgusta.

Strojni krožek: 16. julija, 1. in 2. avgusta, 20. avgusta.

Radiokrožek: v jeseni, ko bo razstava telekomunikacij v Ljubljani.

Pionirji: sodelavci avtokrožka in radiokrožka 7. julija.

Člani društva, imejte v vidu datume in predlagajte vodji krožkov, kam bi radi šli in kaj bi radi videli.

Opisal sem, kaj se v našem društvu dogaja, kaj delamo in kako delamo. Nisem zajel vsega dela, saj krožki, ki so namenjeni za izboljšanje organizacije dela in dela samega, pridno delajo na novih postopkih in izboljšavah.

Omenil bi še rad, da se posebno avtokrožek izboljšuje s tem, da smo kupili nov osebni avto »Moskvič« in motorno kolo, kar bo pospešilo naše vozniške tečaje in tudi kvaliteta vozačev bo s tem boljša. Naša želja je, da bi imeli v naši garaži tudi »Olympio«, katero misli podjetje izločiti iz svojega voznega parka. Tudi ostali krožki obnavljajo svoj inventar.

Ker gre tehnika s hitrimi koraki naprej sem prepričan, da želijo naši člani biti obveščeni o dogajanjih v tehničnem svetu. Ljudska tehnika je zato tu, da bi člani dobili informacije tudi o teh dogajanjih. Zato prosimo člane, da dajo predloge in izrazijo želje, kakšna predavanja bi želeli in iz katere panoge tehnike. Možna je nabava filmov kakor tudi skioptičnih slik. Vsakdo, ki ima željo, naj jo sporoči svojemu vodji krožka.

Konec meseca bo v Ljubljani III. Kongres ljudske tehnike Slovenije. Na kongresu se bo pregledalo dosedanje in osvojile smernice za nadaljnje delo. Zasludite delo kongresa v dnevnem časopisu, da bo v bodoče naše delo še lažje in bolj uspešno. Zadovoljen sem, da vas lahko obvestim o delu našega društva v tovarniškem časopisu »Emajlirrec«, za kar smo Upravi podjetja zelo hvaležni. Tudi v bodoče bom uporabil to pot, da vas seznanim o našem delu.

Na dosedanje delo smo lahko ponosni, prepričan pa sem, da zadovoljni še nismo. Dvignili bomo kvaliteto našega dela in širili tehnično znanje pod našim geslom »Tehniko ljudstvu«!

Razpored prireditev in dela v proslavo 40-letnice obstoja KPJ

Komisija za pripravo proslav na čast 40. obletnice KPJ v Tovarni emajlirane posode v Celju, katera je sestavljena iz zastopnikov vseh organizacij in društev v tovarni je na pobudo tovarniškega komiteja ZK pripravila obširen program.

Za praznik žena, t. j. 8. marec je bila za naše žene proslava s primernim govorom in kulturnim sporedom ter recitacijami v domu »Partizan« Gaberje.

Za praznik 40. obletnice KPJ, za 20. april je imel delavski svet slavnostno zasedanje, katerega so se udeležili tudi funkcionarji tovarniških društev in organizacij, kakor tudi člani kolektiva. Prižgali so tudi kres na Golovcu. Na cesti, ki pelje iz Mariborske proti upravnemu posloju je postavljen slavalok z napisom »Živela 40. obletnica KPJ Sindikatov in SKOJ«.

Na predvečer 1. maja bo izvedla tovarniška godba koncert pred tovarno, a mladinska organizacija bo pripravila kres na Golovcu, ob katerem bo izveden kulturni program. Tudi raket in petard ne bo manjkalo. Planinska skupina naše tovarne bo izvedla partizanski pohod.

Na dan zmage, t. j. 15. maj bodo izvedli strelci tovarne »Napad na Golovec«.

Za Dan mladosti bo mladinska organizacija sodelovala v štafeti. V mesecu juniju pa organizirala samostojno proslavo.

Aktiv Zveze borcev tovarne bo organiziral svečanost na čast 40-letnice KPJ ob sodelovanju tovarniške godbe. Posebna skupina bo obiskala kraj, kjer se je bojevala I. celjska četa, druga skupina iz vrst tovarniških gasilcev pa bo obiskala grobove padlih borcev XIV. divizije v hribih nad Dobrno.

22. julija bo za kolektiv in za teren Gaberje slavnostni koncert pred upravnim poslojem.

Meseca avgusta poteče 23 let od splošne stavke, ko so se delavci borili za svoje pravice, zato bo takrat proslava večjega obsega s primernim programom. Povabili bomo na to proslavo še živeče voditelje takratne stavke.

Poleg tega programa pa so naše tovarniške organizacije in društva postavile še posebne programe, kot n. pr. Društvo LT je napovedalo tekmovanje v 10 točkah vsem sorodnim društvom Slovenije. Slične programe so si, ali pa si še bodo postavili gasilci, strelci, aktiv Zveze borcev, planinci, taborniki, godba itd.

Mladinska organizacija je pričela s prostovoljnim delom pri razširitvi mariborske ceste v Gaberju.

Tovarniška planinska skupina je ob priliki svojega občnega zbora odprla v prostoru upravnega posloja na čast 40. obletnice KPJ razstavo, katera je nazorno prikazala potrebe in pripomočke planinstva.

Tovarniški komite ZK in sindikalna podružnica pa bosta pomagala vsem tovarniškim organizacijam in društvom, da se bo ves ta program izvajal.

Novi upravni odbor

Na rednem zasedanju delavskega sveta, dne 24. 4. 1959 je bil izvoljen za naslednjo poslovno dobo novi upravni odbor, v katerem bodo tovariši:

1. Germadnik Albina, emajlirnica
2. Dvoršak Stane, kleparski oddelek
3. Zavšek Miha, surovinski oddelek
4. Kapun Jožica, dekor oddelek
5. Ribič Franc, mehanična delavnica
6. Rozman Martin, radiatorski oddelek
7. Pustek Ludvik, surovinski oddelek
8. Grobelnik Ivan, mehanična delavnica

9. Zapusček Jože, uslužbenec — normirski oddelek

10. Kotnik Lambert, uslužbenec — oddelek za delovna razmerja.

Kot enajsti član UO je po svojem službenem položaju stalno glavni direktor.

Predsednik UO bo izvoljen na prvi seji novega UO.

Na tem zasedanju je delavski svet tudi sprejel novi tarifni pravilnik, pravilnik o premijah, pravilnik o nagradah ter pravilnik o normah in akordih.

Tarifni pravilnik

Po dolgotrajnih predpripravah, v katere je bilo vloženo ne malo truda, če pomislimo zlasti na izvršitev analitske ocene delovnih mest, ki je podlaga novemu tarifnemu pravilniku, je osnutek novega tarifnega pravilnika končno zagledal beli dan, in sicer to pot kot prvi med podjetji v Celju. Ne da bi tu razlagali osnutek tega pravilnika, saj je bil že dovolj časa razobešen in na vpogled članom kolektiva, katerim je bil tudi tolmačen na sestankih tako, da je vsakomur bila dana možnost, da prode v njegovo jedro. Takoj po objavi je nastalo razgibano razpoloženje, komentiranje, primerjanje med delovnimi mesti, pa tudi tu in tam razburjanja, kar je bilo pričakovati in je povsem naravno.

Če presojamo sedaj razpoloženje članov kolektiva v zvezi z osnutkom novega tarifnega pravilnika, moramo z zadovoljstvom ugotoviti, da so pri tem osnutku tarifnega pravilnika bile od strani članov kolektiva v njihovih pripombah in pritožbah podane stvarne kritike in utemeljitve, iz katerih se vidi, da so pravilno dojeli osnovo novega tarifnega pravilnika, namreč da gre za delovna mesta, ne pa za ljudi na delovnih mestih, in da so prizadevanja pri pripravah novega tarifnega pravilnika šla za tem, da se pravilno ocenijo delovna mesta in določijo tarifne postavke za delovna mesta. Iz tega vidika gledano, če motrimo sestavljanje prejšnjih tarifnih pravilnikov, moramo priznati, da se je tu in tam dogajalo, da se je pri določanju tarifnih postavk za delovna mesta oziralo na ljudi, ki so zaposleni na delovnih mestih in po njih določale tarifne postavke. To razumemo, ker kakih stalnih in dognanih meril za ocenjevanje delovnih mest ni bilo. S temi težavami pri ocenjevanju delovnih mest odnosno napačnim gledanjem pri določanju tarifnih postavk za delovna mesta, se še danes bore tudi pri sestavljanju letošnjih tarifnih pravilnikov tista podjetja, ki niso izvedla ali so nepopolno izvedla analitsko oceno delovnih mest.

In kako je s pritožbami?

Pritožb odnosno pripomb je bilo k osnutku tarifnega pravilnika vloženi 91 glede na delovna mesta ter par pripomb odnosno pritožb k tekstualnemu delu tarifnega pravilnika. Pritožbe odnosno pripombe je pregledala tarifna komisija, odločal pa je o njih upravni odbor ter delavski svet. Pri reševanju pritožb je bilo potrebno iti v vsakem primeru na vse kriterije, ki jih je oseba, ki se je pritožila, izpodbijala kot nepravilno ocenjene, kar je zahtevalo podrobno delo in ponovno tehnično presojo glede izvršene ocenitve delovnega mesta. Hkrati je bilo potrebno primerjati ocenitev ostalih mest, ker bi se z nepravilno ocenitvijo, s katero bi se ugodilo pritožbi, rušilo z analitsko oceno dognano notranje razmere med delovnimi mesti. Kjer pa se je pokazalo, da je pritožba upravičena, se je ta upoštevala ter spremenila ocenitev in tudi tarifna postavka, pa tudi vrstni red na rang listi delovnih mest.

Iz števila pritožb in načina in skrbne ter utemeljene sestave pritožb se vidi, da so člani kolektiva to pot res temeljito obravnavali tarifni pravilnik ter moramo ta napredek ugotoviti. Vse pritožbe z malenkostno izjemo so bile točno sestavljene tako, da je vsak, ki se je pritožil, navajal kriterije zoper katere se pritožuje pri poedinih delovnih mestih in razloge, iz katerih izpodbija ocenitev po enem ali drugem kriteriju. Tudi primerjave in celo obsežne med ocenitvijo posameznih mest v pritožbah so številne in so bile kot koristne v mnogih primerih ocenjene pri reševanju pritožb.

Pritožb je bilo sicer na delovna mesta 91, vendar dejansko se je s pritožbami izpodbijalo veliko manjše število delovnih mest ker so se ljudje pritoževali na isto delovno mesto vsak s posamično pritožbo. Negativno rešenih, to je zavrženih pritožb je bilo 3, pozitivno rešenih pa 54. Pri zadnjih, t. j. pozitivnih re-

šitvah gre po večini le za spremembo ocenitve po kakem kriteriju, ne pa za povsem drugačno ali bistveno različnost ocenitve delovnega mesta od one v osnutku tarifnega pravilnika. V treh primerih se je pokazala potreba ustanovitve novega delovnega mesta, ker je to neogibno zahtevala spremenjena ocenitev delovnega mesta na podlagi pritožbe.

Pri negativnih rešitvah so bile pripombe odnosno pritožbe zavržene zaradi tega, ker ni bilo utemeljene možnosti za spremembo ocenitve po bilo katerem kriteriju. Pri negativnih rešitvah navedemo lahko tudi 7 primerov, ko so se pritoževali na razporeditev odnosno zahtevali drugačno razporeditev na delovno mesto, kar pa je bilo preuranjeno, ker bo razporeditev izvršena šele po dokončni potrditvi tarifnega pravilnika.

K tekstnemu delu tarifnega pravilnika so pripombe — pritožbe bile usmerjene v glav-

nem na določila čl. 7, 8 in 9 v katerih so predvidena odstopanja pri določanju individualnih tarifnih postavk od tarifnih postavk delovnega mesta. Tako je po čl. 8 določeno za uslužbenke pripravnike, da prejemajo za časa pripravniške dobe 80 % tarifne postavke delovnega mesta. V členu 9 osnutka tarifnega pravilnika je pa bilo določilo, da uslužbeni na delovnih mestih, za katera se zahteva popolna srednja šolska ali visokošolska izobrazba, ne morejo prejeti polne tarifne postavke, če nimajo te izobrazbe, temveč prejmejo lahko osebni dohodek le do višine 90 % tarifne postavke delovnega mesta. Upravni odbor je določila člena 8 in 9 osnutka tarifnega pravilnika spremenil, tako, da odpadejo določila, da bi uslužbeni — pripravniki obvezno prejeli manjši osebni dohodek od tarifne postavke delovnega mesta. Za uslužbenke, ki nimajo odgovarjajoče srednješolske ali visokošolske izobrazbe, pa je ukinil omejitve glede izplačila osebnega dohodka. Po tarifnem pravilniku sedaj ni razlike med uslužbenci, ki imajo odgovarjajočo izobrazbo in med nimi, ki te izobrazbe nimajo tako, da lahko ti prejemajo polno tarifno postavko kot osebni dohodek.

Druge pripombe k besednemu delu tarifnega pravilnika so manj bistvene ter se na-

našajo na popravke odnosno dopolnitve določil glede delitve dohodka na že izplačani osebni dohodek (tako imenovani dobiček), na dnevnicne in potne stroške ter na to, kaj se jemlje za podlago pri delitvi osebnega dohodka iznad tarifnih postavk.

Nadaljnji postopek po sprejetju tarifnega pravilnika.

S tem, da je delavski svet sprejel tarifni pravilnik, ta še ni stopil v veljavo ter ga morata potrditi še komisiji pri Občinskem ljudskem odboru Celje in pri Okrajnem sindikalnem svetu, Celje. Hkrati z osnutkom sprejetega tarifnega pravilnika morajo biti navedeni komisiji predložene razne analize glede poslovanja podjetja, iz katerih je razvidno, kakšen je bil dohodek v prejšnjem letu ter primerjava s predvidenim dohodkom v tekočem letu. Nadalje primerjava med skladi v prejšnjem letu in skladi podjetja v tekočem letu tako, da mora biti ohranjen sorazmerje. Nadalje je potrebno k tarifnem pravilniku predložiti še razne druge podatke, ki se nanašajo na minimalni osebni dohodek in podobno. To delo bo pri podjetju izvršeno do konca tega mesca, tako da bo tarifni pravilnik predložen gornjim komisijam v odobritev brez daljšega zavlačenja. Računamo, da bosta komisiji pri občinskem ljudskem odboru in okrajnem sindikalnem svetu potrdili naš tarifni pravilnik sredi meseca maja ali vsaj v teku meseca maja. Če se bosta komisiji strinjali z našim tarifnim pravilnikom, bomo začeli izvajati ta tarifni pravilnik najkasneje meseca junija.

Potem, ko bo tarifni pravilnik dokončno potrjen, se bo začelo v podjetju drugo važno delo, če še ne važno od prvega, ki se je nanašalo na sestavo novega tarifnega pravilnika. Po uveljavitvi tarifnega pravilnika, ki bo veljal za nazaj, t. j. od 1. 1. 1959 dalje, bo treba razporediti vse zaposlene v podjetju na ustrezna delovna mesta, kakor jih predvideva novi tarifni pravilnik. Vsak delavec-uslužbenec bo moral prejeti pismeno odločbo, ki bo določala na katero delovno mesto je razporejen. V isti odločbi bo vsakomur morala biti tudi določena njegova individualna tarifna postavka, t. j. osebni dohodek, ki ga bo prejemal po novem tarifnem pravilniku. Nadalje bo v isti odločbi tudi določen minimalni osebni dohodek, od katerega je vsakdo upravičen po zakonu tudi v primeru, če bi podjetje bilo pasivno, t. j. delalo z izgubo tako, da bi ne moglo plačevati polnih osebnih dohodkov po tarifnem pravilniku.

Pri razporejanju bodo v marsikaterem primeru nastale težave, ker je po novem tarifnem pravilniku manjše število delovnih mest kot po prejšnjem tarifnem pravilniku, od približno 600 delovnih mest imamo sedaj 283. Zaradi tega bo na nekatera mesta treba razporediti večje število delavcev odnosno uslužbencev, ki bodo imeli isti naziv, dočim so po dosedanem tarifnem pravilniku imeli samostojna delovna mesta. Tako imamo n. pr. delovna mesta nanosilec emajla za enostavna in precizna dela, klepar, kovač za enostavna in precizna dela, strugarji, predelavci itd., za katere nazive so bila v starem tarifnem pravilniku zelo razčlenjena delovna mesta, dočim imamo sedaj samo po eno ali dve delovni mesti. Pri pomožnih uslužbencih imamo n. pr. delovno mesto vratarja, nimamo pa delovnega mesta nočnega čuvaja in obratnega stražarja ter bo treba na to delovno mesto razporediti vse tiste, ki opravljajo taka dela kot so vratarska, stražarska in podobno. Tudi pri uslužbencih bo ne malo težav pri razporeditvi tako n. pr. imamo delovna mesta administrator, daktilograf, samostojni korespondent, stenodaktilografe ter bo na ta delovna mesta treba razporediti uslužbenke in uslužbenke, ki opravljajo po raznih pisarnah različna dela, ki se jih bo ocenjevalo ponekod kot korespondente, kot administratorje ali daktilografe glede na to, kakšno delo prevladuje pri poedincih.

Pri določitvi individualne tarifne postavke kot osnove za osebni dohodek bo po čl. 7 tarifnega pravilnika lahko ta individualna tarifna postavka manjša od tarifne postavke delovnega mesta tudi do 20% delovnega mesta glede na to, če delavec ali uslužbenec ne izpolnjuje vseh pogojev za opravljanje dela na dotičnem delovnem mestu ali ne opravlja dela še 100%, ker je začetnik ali nima zadostne izobrazbe in podobno. Razporejanje in določitev individualnih tarifnih postavk bo opravljala tarifna komisija.

Kakšna pravna sredstva bo imel delavec-uslužbenec po tem, ko bo prejel odločbo o razporeditvi na delovno mesto in določitvi osebnega dohodka.

Če bo smatral delavec-uslužbenec, da ni pravilno razporejen, se bo lahko pritožil zoper razporeditev. Če bo n. pr. mislil nanosilec emajla za enostavna dela, da bi moral biti razporejen za nanosilca za specialna dela ali če bo n. pr. klepar, ključavničar, kovač, ki je bil razporejen za neprecizna dela mislil, da bi moral biti razporejen na delovno mesto kovača, kleparja, ključavničarja za precizna ali specialna dela, bo delal v tem smislu pritožbo. Prav tako bo delala uslužbenka, ki je bila razporejena kot administrator, pa misli, da opravlja posle korespondenta, pritožbo, da se jo razporedi na delovno mesto samostojnega korespondenta. Tu je samo nekaj primerov, možnosti za pritožbe bo pa še lahko za številna druga mesta.

Nadalje se bo lahko delavec-uslužbenec pritožil zoper določitev individualne tarifne postavke, če bo ta nižja od tarifne postavke delovnega mesta, pa bo delavec-uslužbenec mislil, da mu pripada višja individualna tarifna postavka, kot mu je bila odrejena. Pritožbe bo reševal upravni odbor.

Kot je iz navedenega razvidno, bo imel vsakdo, ko bo dobil odločbo, možnost pritožbe zoper razporeditev kot tudi zoper določitev individualne tarifne postavke. Za vsakega delavca-uslužbenca bo tedaj najvažnejša prejeta odločba o razporeditvi in določitvi individualne tarifne postavke. Ko bo izvršena razporeditev in določitev tarifnih postavk za vse delavce in uslužbence v podjetju, se bo še le pričelo izplačevanje osebnih dohodkov po določitvi novega tarifnega pravilnika. Ker bo pa veljal tarifni pravilnik od 1. 1. 1959, se bo takrat tudi obračunala vsakomur razlika za nazaj med dosejano tarifno postavko in njegovo novo individualno tarifno postavko. Preden bo tedaj uveljavljen novi tarifni pravilnik in uvedeno plačevanje osebnega dohodka po novem tarifnem pravilniku, bo še precej dela, pa tudi nekaj časa bo še preteklo, vsekakor pa ne moremo računati, da bi se lahko to izvršilo mnogo prej, kot pred koncem prvega polletja letos.

Rekonstrukcija tovarne

Že smo poročali, da se dela na rekonstrukciji v velikem obsegu v naši tovarni. Dela se celotni programski elaborat za rekonstrukcijo tovarne ter izdeluje ta elaborat podjetje Slovenija projekt v Ljubljani v tesnem in uspešnem sodelovanju s člani našega kolektiva, ki so zadolženi za investicijsko izgradnjo.

Kot pričetek rekonstrukcije se predvideva že povečanje vlačilnega oddelka. Revizijska komisija za revizijo investicijskih programov je potrdila že programski zazidalni načrt za

V času od 14. 4. 1959 do 17. 4. 1959 je v podjetju opravljala pregled bilance za leto 1958 bilančna komisija. Izvršila je tudi analizo bilance, dala razne pripombe o izboljšanju poslovanja ter izvršila nekatere manjše korekture. Celotni dohodek je znižan za milijon 392.935 dinarjev za bančne obresti skladov. Za isti znesek so bili skladi povečani. Osebni dohodki vsebovani v zalogah nedovršene proizvodnje in gotovih izdelkov so bili v znesku 14.228.519 dinarjev prenešeni v leto

Tekmovanje v strojepisju

Da bi se vzbudilo zanimanje in prizadevanje za izpopolnitev v strojepisju med članicami našega kolektiva, je upravni odbor podjetja že konec preteklega leta sklenil, da naj se izvrši tekmovanje strojepisk. V ta namen je določil tudi denarne nagrade za najboljše strojepiske. Razpis strojepisnega tekmovanja je bil objavljen v podjetju ter so se naše strojepiske pričele pripravljati za to tekmovanje. Za samo tekmovanje se je prijavilo

Marjana Gril

19 strojepisk, nastopilo jih je pa pri tekmovanju 15, ker so štiri bile zadržane zaradi bolezni odnosno dopusta.

Tekmovanje v strojepisju je bilo 25. 3. 1959 pod vodstvom strokovne komisije, pri kateri

je sodelovala tudi kot strokovna moč in izkušena strojepiska tov. Nedohova, uslužbenka OLO Celje. Uspeh tekmovanja je bil naslednji: Prvo mesto je zasedla tov. Marjana Gril iz prodajnega oddelka s 342 čistimi udarci v minuti, druga je bila tov. Koželj Vida, tajnica glavnega direktorja z 251 čistimi udarci v minuti, dočim je bila tretja tov. Milanez Albina iz uvoznega oddelka z 237 čistimi udarci v minuti. Vsaka črka se je štela kot en udarec, enako tudi vejice in druga ločila.

Po končanem tekmovanju je bila majhna slovesnost, ob priliki katere je predsednik upravnega odbora tov. Jože Zapušek izročil najboljšim udeleženkam tega strojepisnega tekmovanja denarne nagrade ter je prejela tov. Gril Marjana 20.000 din, tov. Koželj Vida 15.000 din in tov. Milanez Albina 10.000 din.

Ker je bilo to prvo tekmovanje te vrste v našem podjetju, so bile nekatere začetniške pomanjkljivosti, ne toliko pri vodstvu tekmovanja, kot bolj pri tovarišicah strojepiskah našega kolektiva, ki se niso prav upale prijaviti v večjem številu za tekmovanje. V bodoče bo pri takšnih tekmovanjih treba razlikovati strojepiske po sposobnostih in praksi tako, da bi tekmovale v raznih kategorijah in ne bi bilo med njimi prevelikih razlik. To bi pospešilo bolj množično zanimanje za tekmovanje in izpopolnjevanje v strojepisju. Ne bi bilo napačno, če bi se tekmovanja organizirala tudi v drugih panogah kot n. pr. na računskih strojih ali iz drugih pisarniških poslov. Poudariti moramo, da takšno tekmovanje služi le izpopolnjevanju v strojepisju, ne pa da bi se po uspehih tekmovanja razporejale strojepiske na določena delovna mesta in podobno. Uprava podjetja lahko sicer upošteva pri razporejanju na delovna mesta dosežene uspehe v takšnih tekmovanjih, ni pa to izključna podlaga za dodelitev kakšnega delovnega mesta, ker je na vsakem delovnem mestu običajno potrebno še drugo znanje.

Proizvodnja

Osnovni plan za mesec januar je bil izvršen količinsko za 106%.

Proizvodni plan ni bil dosežen v tem mesecu pri pocinkani posodi, čemur je kriva manjša rekonstrukcija pocinkovalnice. Nadalje ni bil izvršen pri garderobnih omaricah, ni bil dosežen pri Alu-izdelkih, in to pri »Ekonom« loncih, za katere ni bilo primerne

pločevine. Pri ostalih proizvodnih grupah je pa bil osnovni plan znatno presežen, tako da je končni rezultat pozitiven.

Pri osvajanju novih izdelkov je bila glavna dejavnost usmerjena na odpreske za TAM 4500 ter 5 in 10 lit. vrče za mleko iz antikorodara.

V organizacijskem pogledu je bil napredek tudi v tem, da so bile uvedene stalne količine za posamezne predmete, ki jih je treba dnevno izdelati ter se je na ta način povečal red in storilnost v obratu. Uveden je bil nov način razpisa delovnih nalogov, ki se vrši 10 dnevno. V tem razpisu se upošteva tudi zasledba strojev tako, da bo moč strojne kapacitete še bolj izrabiti.

Osnovni plan za mesec februar je bil izvršen količinsko 110%.

Pregled po proizvodnih grupah pokaže, da mesečni plan proizvodnje ni bil dosežen pri alu-izdelkih in uslugah. Ovira je bila pri alu-izdelkih prepozno dobavljena peral pločevina za izdelavo »Ekonom« loncev. Na zmanjšano izvrševanje uslug je vplivala okolnost, da se je dajala prednost izdelavi posode.

Za tovarni avtomobil TAM 4500 je bilo v tem mesecu osvojenih 5 vročih odpreskov in izdelana nulta serija 5 in 10 litrskih vrčev iz antikorodara.

Prav lep uspeh je pokazal prvi tekoči trak, ki je bil dan v tem mesecu v pogon.

Osnovni proizvodni plan je bil v mesecu marcu izvršen 107%.

Plan ni bil dosežen pri garderobnih omaricah zaradi pomanjkanja materiala, pri alu-izdelkih zaradi slabih gumi tesnil in pri uslugah, kjer je izvršitev plana direktno vezana na dostavo predmetov za emajliranje in pocinkanje, dostava se pa ni v redu vršila.

Tekoči trak, ki je bil uveden pri izdelavi surove posode, je bil vpeljan tudi v emajlirnici, kjer so pa še začetne težave.

Zaključni račun

1959. Po nalogu komisije bo potrebno ovrednotiti po delavskem svetu že razhodovana osnovna sredstva in urediti vrednost drobnega orodja in inventarja, ki je bil že doslej 100% odpisan. Pri pregledu ni bila ugotovljena nepravilnost glede izplačila končnega presežka, premij in nagrad. Komisija za pregled bilance je predlagala oddelku za finance ObLO, da sprejme zaključni račun in izda tozadevno odločbo.

GRADNJE

Stanovanjska stolpnica na vogalu Kovinske in Mariborske ceste v Gaberju.

Izdelani so načrti za gradnjo stolpnice ter so ti načrti tudi že končno potrjeni od revizijske komisije. Pred enim mesecem je naše podjetje že sklenilo pogodbo z Birojem za stanovanjsko in komunalno izgradnjo v Celju glede zgraditve te stolpnice. Ta Biro posreduje sedaj gradnjo novih stanovanj v Celju ter bo tudi posredoval za naše podjetje gradnjo stolpnice, t. j. izvršil vse dogovore z gradbenim podjetjem ter spremljal gradnjo tega stanovanjskega objekta. Ker gre samo še za dokončne dogovore med tem Birojem in gradbenim podjetjem, ki bo prevzelo to gradnjo, je pričakovati, da se bodo dela pri gradnji stolpnice pričela že tekom enega meseca.

Ker bo dalo naše podjetje denarna sredstva za gradnjo te stolpnice, bo po dograditvi izključno lahko razpolagalo s stanovanji v tej stanovanjski stavbi. V stolpnici bo po načrtih 46 družinskih stanovanj, in sicer 24 4 do 5 ležiščnih stanovanj (trosobna stanovanja) ter 22 4 do 4 ležiščnih stanovanj (dvosobna stanovanja). Stolpnica bo imela 11 etaž ter dve kletni etaži. Biro za stanovanjsko izgradnjo

Zemljišča

Po predpisih zakona o zemljiškem fondu spadajo vsa zemljišča poljedelskega značaja v zemljiški fond, s katerim upravlja občina. V skladu s temi predpisi je Mestna občina Celje izdala odločbo, s katero je bila prenešana uprava nad poljedelskimi zemljišči Tovarne emajlirane posode na občino Celje. Na ta način je bila prenešana uprava nad vsemi zemljišči na Golovcu ter na Dečkovem posestvu, na to pa še nad zemljišči ob Delavski cesti nasproti našim stanovanjskim stavbam ter nad zemljišči za našimi stanovanjskimi stavbami na Delavski cesti. Prav tako je Tovarna emajlirane posode izgubila pravico upravljanja nad zemljiščem na Dobravi izvzemši tistega dela, ki leži pri tamkaj nahajajočih se stanovanjskih zgradbah. Tovarna sedaj neposredno še nadalje pod neposredno upravo vsa zemljišča zadaj tovarne do struge Voglajne, ker so ta zemljišča predvidena za razširitev tovarne. Nadalje ostanejo pod upravo tovarne zemljišča okrog stanovanjskih hiš in med temi hišami na Krožni poti. Z ozirom na to bo v bodoče tovarna lahko oddajala in določala najemnino le za tista zemljišča poljedeljskega značaja, ki so ostala še pod njeno neposredno upravo, dočim z ostalimi zemljišči razpolaga mestna občina. Zemljišča na Golovcu in na Dečkovem posestvu je Občina Celje dodelila v uporabo Mestni vrtnarji v Medlogu s tem, da ta na Golovcu prične pripravljati zemljišče za zasaditev parka. Ker so člani kolektiva imeli vsa leta ta zemljišča v uporabi in so tudi za tekoče leto že pripravili zemljišča za sajenje, obdelali in pognojili, je podjetje stopilo v stik z Vrtnarsko šolo ter napravilo z njo pogodbo, s katero je prepustilo zemljišča na Dečkovem posestvu še za letošnje leto v uporabo našim članom kolektiva. V kolikor ne bo doseženo podaljšanje tega dogovora še za naslednje leto ali naprej, člani našega kolektiva ne bodo mogli uporabljati teh zemljišč na Dečkovem posestvu. Ostala zemljišča ob Delavski cesti in drugod, bodo pa lahko dobivali v najem od Mestne občine tako kot drugi občani. Smatrali smo za potrebno, da se to pojasni in objavi našim članom kolektiva.

OBVESTILO

Obratna ambulanta je nastavila še enega zdravnika, in sicer dr. Vedenik Sonjo.

Od 1. maja bo ordiniral do nadaljnjega dr. Petrovič Stane od 7,30 do 11,30, razen ob sobotah.

Dr. Vedenik Sonja pa ordinira od 13. do 17. ure in ob sobotah od 7,30 do 11,30.

Vsako spremembo bomo pravočasno objavili.

Obratna ambulanta

se je po pogodbi obvezal, da bo poskrbel, da bo gradbeno podjetje, ki bo prevzelo gradnjo te stolpnice izvršilo dela tako, da bo možna vselitev v stanovanja že v mesecu maju 1960. Do konca leta 1959 se predvideva, da bo stolpnica zgrajena v surovem stanju do strehe. Če ne bo kakih posebnih ovir, lahko pričakujemo, da bo podjetje razpolagalo in dodelilo ta stanovanja članom kolektiva proti koncu prihodnjega leta.

Stanovanjska stavba s poslovnimi prostori ob Mariborski cesti pri »Jugoslovanu«.

Tudi za to stavbo so sedaj že napravljeni vsi načrti in tudi odobreni od revizijske komisije. Tovarna emajlirane posode je z Birojem za stanovanjsko in komunalno izgradnjo že lani sklenila pogodbo glede gradnje te stavbe. Po tej pogodbi bo naše podjetje plačalo stroške gradnje za stanovanja, dočim bo stroške za poslovne prostore — trgovske lokale (pekarno, mlekarno itd.) trpela mestna občina Celje. Stanovanjska stavba bo 5 nadstropna ter bodo v prizemlju trgovski lokali v 5 nadstropjih pa 30 družinskih stanovanj. Stavba bo stala ob Mariborski cesti med »Jugoslovanom« in Gologrančevu stanovanjsko hišo. Ker je na tem prostoru, kjer se bo gradilo, potrebno še predhodno odstraniti nekatere manjše stare stanovanjske objekte in gospodarska poslopja ter izseliti stanovalce v druga stanovanja, se bo pričetek gradnje zavlekel še kake tri mesece. Vsekakor bodo tu-

di stanovanja v tej stavbi na razpolago članom našega kolektiva, če ne bo kakih posebnih zaprek pri gradnji, v drugi polovici leta 1960.

Stanovanjska stavba v Tkalski ulici.

Na pobudo Občinskega ljudskega odbora Celje se bo gradila v Tkalski ulici velika stanovanjska stavba, ki bi morala biti že dograjena za vselitev v jeseni letos. Načrti za to stavbo so že odobreni. V stavbi bo predvidoma 107 družinskih stanovanj ter so se posamezna podjetja že obvezala, da bodo odkupila ta stanovanjske stavbe te dni ter bodo gradbena dela in ostala dela izvršena v zelo hitrem tempu, tako da bi bila možna vselitev v stanovanja do konca septembra letos. Vsekakor bomo pa zadovoljni, če bo vselitev možna vsaj do konca leta.

Na ta način se bo premaknilo z mrtve točke vprašanje gradnje novih stanovanj tudi v našem podjetju, kar je bilo že nekoliko zamujeno v prejšnjem letu, vendar ne po krivdi podjetja. Upamo, da to pot ne bo naše pričakovanje in pričakovanje članov kolektiva, ki so nujno potrebni stanovanja, zaman.

Prostovoljno delo

Organizacija Ljudske mladine Slovenije Tovarne emajlirane posode, Celje se je obvezala, da bo do 29. novembra 1959 izvršila vsa zemeljska dela pri razširitvi Mariborske ceste od Gasilskega doma v Gaberju do železniških zapornic.

Do 1. maja 1959 so se mladinci obvezali, da bodo dokončali dela na cesti od Gasilskega doma do Dečkove ceste v Gaberju. Mladinski organizaciji so se pridružile pri prostovoljnem delu še druge organizacije in društva v podjetju.

Do 23. aprila 1959 je bilo izvršeno prostovoljno delo v temle obsegu:

Organizacija LMS: 1483 mladincev, opravljenih prostovoljnih ur 4501.

Društvo Ljudske tehnike »Emajl«: 547 članov, opravljenih prostovoljnih ur 2154.

Aktiv ZB: 48 članov, opravljenih prostovoljnih ur 167.

Prostovoljno gasilsko društvo: 113 članov, opravljenih prostovoljnih ur 340.

Industrijska kovinarska šola Tovarne emajlirane posode: 145 mladincev, opravljenih prostovoljnih ur 290.

Ekonomska srednja šola: 130 mladincev, opravljenih prostovoljnih ur 340.

Po razporedu bodo v mesecu maju opravljale prostovoljno delo na Mariborski cesti strelska družina, planinska skupina in društvo tabornikov.

Sindikalna organizacija si je zadala nalogo, da mobilizira društva v tovarni za prostovoljno delo na Mariborski cesti, obenem pa se obvezala, da bo pomagala pri gradnji kulturnega doma »Svobode« v Gaberju in pri dograditvi igrišča športnega društva »Olimp« Gaberje.

MOŠČENIŠKA DRAGA

Z okrožnico Sindikata kovinskih delavcev Jugoslavije, podružnice v našem podjetju, so bili člani kolektiva že obveščeni glede prijav za bivanje v počitniškem domu podjetja v Moščenški Dragi.

Prijave se še vedno sprejemajo v sindikalni pisarni vsako sredo od 12. do 14. ure, izjemoma pa tudi izven tega odrejenega časa. Dnevni penzion za odrasle je 300 din, za otroke do 14 let pa 200 din.

Vsak koristnik-prijavljenec plača pri vpisu na osebo 400 din, pri celotni zasedbi hišice pa 200 din na posteljo.

Za letovanje v Moščenški Dragi je že veliko prijav ter sta meseca julij in avgust že skoro popolnoma oddana. Manjše število prijav je pa za mesec maj, junij in september. Počitniški dom bi pričel poslovanje že sredi maja, če bi bilo zadosti prijav že za drugo polovico maja. Tako bo pa pričel šele z junijem. Prav tako bi Počitniški dom podaljšal svoje poslovanje za mesec september, če bi bilo zadosti prijav.

Vabimo člane kolektiva, da se čim prej prijavijo za letovanje v Moščenški Dragi, kdor misli še letovati v našem Počitniškem domu, zlasti je potrebno, da se čim prej prijavijo tisti, ki bi hoteli letovati že maja oziroma junija.

Po 3. členu Pravil o organizaciji in poslovanju Počitniškega doma Tovarne emajlirane posode imajo pravico do uživanja storitev v Počitniškem domu vsi delavci, ki so v delovnem razmerju s Tovarno emajlirane posode ter člani njihovih družin. Kot člana družine se smatra vse sorodnike, ki živijo v skupnem gospodinjstvu in tudi stanujejo skupaj z delavcem ali delavko, ki je v delovnem razmerju s Tovarno emajlirane posode, Celje.

Z zelo uspelo razstavo naše skupine, za katero smo dobili lepo priznanje tudi javno preko Radia Celje, je skupina prav zadovoljna, posebno pa pripravljali odbor, kateri je neutrudljivo pripravljali in zbirali gradivo za to razstavo. Žal nam je samo to, da si je to razstavo ogledalo le malo število delavstva (400), kateremu je bila razstava namenjena. Vsakemu je lahko žal, da si te zanimive razstave ni ogledal, saj je to ogledalo nas samih.

Prva seja po občnem zboru je bila 18. februarja, na kateri smo obravnavali vse sklepe, katere je komisija na občnem zboru dobila in katere je odbor točno prediskutiral in jih osvojil.

Pod prvo točko sklepov je bilo organiziranje skupnih izletov z vlakom, peš ali avtobusom.

Prvi izlet te vrste bo na Peco 18., 19. in 20. aprila 1959. Tu naj bi ljubitelji smučanja prišli na svoj račun, ker letos ni v bližnji okolici snega za njih.

Drugi izlet bo 16. in 17. maja, in to na Sleme ali Pohorje.

Tretji izlet je planiran za 20. in 21. junija v Karavanke — Golica in okolica.

Četrti izlet bo 3., 4. in 5. julija na Krvavec — Kočna, sestop v Kamniški Bistrici.

Peti izlet bo v Julijske Alpe, in to na Mangart in okolico, določen datum je 15., 16. in 17. avgust.

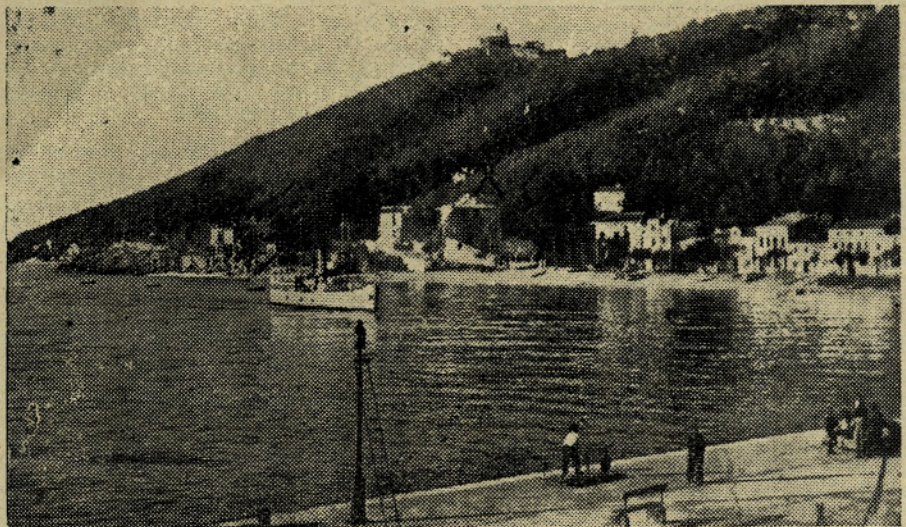
Zadnji planiran izlet je v Logarsko dolino, in to 19. in 20. septembra.

Poleg vseh teh izletov se bodo organizirali še krajši izleti in skupine, ki bodo v počastitev 40. obletnice ZKJ in SKOJ obhodile kraje poznane iz NOB.

Pridobivanje novih članov za našo skupino je tudi važen faktor, posebno velja to za mladino, ki bo sama spoznala, da je boljše

Navodila in hišni red za letovanje v počitniškem domu v Moščenški Dragi.

1. Vsak prijavljenec mora imeti s seboj osebno legitimacijo in zdravstveno knjižico.

2. Potrdilo o plačilu penziona dobi v sindikalni pisarni pri tov. Kačevi, katerega odda pri prihodu v počitniški dom upravniku.

3. Izmene so: prihod v Moščenško Drago vsak torek popoldne, odhod iz Moščenške Drage vsak ponedeljek do 12. ure.

4. Pri prihodu v Moščenško Drago razporedi upravnik koristnike po hišicah ali šotorih.

5. Letoviščarji potrdijo s prevzemom hišice pismeno tudi ves inventar, ki se na-

haja v hišici in katerega morajo pri odhodu v redu oddati. V primeru okvare ali manjka se zapisniško ugotovi, ker materialno odgovarja najemnik hišice ali šotora.

6. Vsi letoviščarji se morajo podrežati letoviščnemu redu, ki zahteva čistočo in red na prostoru letovanja. Paziti se mora na to, da se ne zaneti požar ter se ne sme metati žarečih ogorkov po tleh. Drevja se ne sme lomiti ali kako drugače poškodovati. Odeje, last Doma, se ne smejo nositi na plažo. Od 22. do 6. ure mora biti popoln mir na prostoru letovišča.

7. V primeru nevihte, je treba hišico zapreti, če izbruhne požar ali nastopi večja burja je dolžnost vsakega, da pomaga zaščititi imovino počitniškega doma.

Komisija za oddih

ŠPORTNO DRUŠTVO »OLIMP« JE IMELO SVOJ OBČNI ZBOR

Z delom smo zadovoljni...

Ni moj namen, da bi opisoval zgodovino delavskega športa v Gaberju. Vsi jo poznate. Vsi veste tudi, kakšno vlogo je odigralo športno društvo »Olimp« v delavskem Gaberju. Vsi poznate težave, s katerimi se je borilo; saj ste malone vsi povezani z njim že od njegovega začetka.

Hotel bi samo poudariti, da je cilj, ki si ga je uprava kluba zastavila, pravilen in v skladu s smernicami, ki jih je nakazal VII. kongres ZKJ. Njihovo hotenje, da bi šport v Gaberju postal zares množičen, se počasi, a vztrajno uresničuje.

Vendar so nastali problemi. Najbolj pereč problem je bil vsekakor pomanjkanje vseh športnih naprav. Treba je bilo začeti z izgradnjo stadiona, četudi skoraj brez finančnih sredstev. Vendar je tudi tokrat zmagal elan Olimpovcev, ki je značilen za njihov način dela. Zopet so začeli s krampom in lopato. Končali so nogometno igrišče, pričeli pa z izgradnjo klubskih prostorov, klubske dvorane, stanovanja za oskrbnika, bufeta in štiri-steznega kegljišča. Nazadnje bodo še ogradili ves športni prostor. Načrt je lep! Lep in obsežen! Toda, četudi izgleda zaradi finančnih težav neizvedljiv, nihče ne dvomi v njegovo uresničitev. Vsi so prepričani: »Olimpovci« bodo tudi tokrat zmagali!

STRELCI SI GRADIJO STRELIŠČE

V neposredni bližini športnega parka »Olimpa«, na lepem zavetrnem prostoru na Golovcu si gradi SD »Tempo« prvo strelišče za malokalibrsko puško v celjskem okraju.

Strelišče gradijo sami, s prostovoljnimi delom. Dolgo bo 50 m s sedmimi tarčami in v skladu z obstoječimi predpisi. Končano bo najkasneje do 26. aprila; v začetku maja bodo že prva tekmovanja na novem športnem objektu.

PLANINCI

svoj prosti čas porabiti v planinah, kot pa v zakajenih prostorih plesišča.

Planinska skupina bo v kratkem organizirala vsaj dve zelo zanimivi predavanji o planinski flori, opremljeni in prvi pomoči v planinah.

Kakor smo se pokazali pri delovni akciji pri ureditvi okolice upravnega poslopja naše tovarne, tako je tudi skupina organizirala prostovoljno delo pri dogotovitvi Mariborske ceste.

Člani novega odbora so: predsednik Svet Vili, tajnik Bornšek Maks, blagajnik Goričan Pavle, gospodar Pečnik Roman, propagandist Cokan Franc.

Poverjeniki so: za nameščence drugega in prvega nadstropja upravnega poslopja tov. Bornšek Maks, za pritličje tov. Polutnik Mirko. Za elektro-delavnico, materialno skladišče in IKS tov. Pečnik Roman.

Za radiatorski oddelek, slu-oddelek, mehanično delavnico, strugarnico in strojno ključavničarstvo je za poverjenika tov. Sovinc Jože.

Kleparski oddelek, izdelovalnica kopalnih kadi, stavbeni kleparji in prirojvalnica tov. Kegu Anton. Izdelovalnica ročajev tov. Kavčič Milan. Vlačilnica, oblikovalnica, vtiskovalnica ter žarilna peč I. in II. je poverjenik tov. Tratnik Marjan. Za surovinsko skladišče, varilnico ročajev, pocinkovalnico ter lužilnico tov. Svet Vili. Izdelovalnico jeklenih kotlov tov. Čater Ignac. Dekor oddelek in emajlirnično tov. Kolar Slavko, ki bo dobil še pomočnika iz emajlirnice. Skladišče gotove posode, prebiralnica, nakladalna ekipa, mizarski oddelek, šoferji in montaža tov. Kralj Štefan in tov. Cokan Franc.

Vsi poverjeniki bodo pobrano članarino in vpisnino ter prijave novih članov oddajali tov. Jožetu Sovincu, ki je odgovoren za skupno vodenje in vpisovanje novih članov.

Opozorjamo vse člane, da se obračajo z vprašanji le na svoje zgoraj navedene poverjenike, tako bo mogoče uspešno delovanje naše skupine.

Skrb za invalide

Članek pod tem naslovom v zadnjem »Emajlircu« odkrito priznava, da je ta skrb res problem, ki je zaostren, saj povzroča nezadovoljivo stanje na obeh straneh. In zakaj? Namen priznanja invalidnosti je le eden, da bi se invalid v doglednem času usposobil za novo delovno mesto odnosno delo, ki ga mora opravljati ter se pri tem tudi telesno popravil. Renta, če jo tudi prejema, naj mu bo priboljšek. Prejemki so na teh mestih navadno majhni in to invalide sili, da se v času rehabilitacije brigajo za to, da bodo po tej dobi sposobni za odgovornejše, težje in zahtevnejše delo, na prejšnjem ali novem delovnem mestu, s tem pa bi se zvišali tudi njihovi mesečni prejemki.

Ali je za to pri nas prilika? Do sem se briga komisija pri DS. Poglejmo še malo za kulise. Kaj pomaga invalidu vse to, če prejema rento, če ima lahko delo, če so se mu zacelile telesne rane, v srcu pa se ga loteva rak, občutek manjvrednosti. Leta in leta ga lahko neguje Zavod za socialno zavarovanje, a uspeha ne bo, postal bo še večje breme skupnosti. In kje je temu vzrok? Pri nas samih, mi vsi smo tega krivi, ker zavestno ali podzavestno delamo velike napake v tem pogledu. Sprejememo ga prvi dan, ko postane zopet sposoben za delo po vseh pravih vlnudnosti, pomilujemo ga, že drugi dan predpostavljamo hoče vedeti, kako dolgo ne bo mogel delati na starem delovnem mestu, kdaj bo pač zopet zdrav, delavci pa se mu smejejo, češ, zdaj si se naspal doma. »Zabušant, nediscipliniranec!«, rohni čez nekaj dni nad njim predelavec, ker se brani vsak dan težjega dela, a delavci godrnjajo, ker so prepričani, da oni delajo zanj. Tarifna postavka je majhna in prva plača po novem je tudi majhna, a doma so usta prav taka, kot pri drugih zdravih. »Knjigo boš dobil, ne rabimo te, saj si zanič.« a on misli nazaj, ko so ga še

vsi radi imeli, ko so ga vsi poznali, a sedaj hira na duši. Zvečer ne zaspi, a zjutraj ga je strah dneva, ki se poraja, ker zanj je brez sonca. Vrste se očitki: »Ti nisi produktiven, ti imaš čas, ti nič ne delaš, nikoli nisi nič znal, a še ono, kar si imel v glavi si sedaj pozabil, zato si tisti, ki bo pometal, vozil odpadke, čistil stroje, skratka, ti si hlapec vsem.«

Predpostavljani že sedaj nič več ne ve, zakaj je ta človek na tem mestu, zopet znova je treba razlagati, da zaradi te in te bolezni odnosno, da obstaja nevarnost za obolenje.

Invalide pa, ki imajo stalno mesto, dobro mesto, mučijo neprenehoma z grožnjo, da ga bodo zamenjali z drugim, sposobnejšim. Na zavodu pa mislijo, da bodo pri naslednji komisiji ugotovili, da je invalid zdrav, postal zopet produktiven in da ga lahko skupnost zopet smatra za stoozdostnega in da bo sedaj sam lahko pomagal zdraviti druge. Ali bi ne moglo biti drugače v naši tovarni vsaj za tiste, ki žive v razmerah kot sem jih opisal, vem, da se ne godi vsem invalidom tako, a večini, ki se poznamo med seboj, je zaprta pot naprej. Tovariši in tovarišice, je mogoče, tu je

komisija pri DS, tu je ves kolektiv, treba pa je najprej zglede pri predpostavljanih in tudi delavci bodo postali dobri, da tako rečem, zdravniki našim invalidom.

Zohar Ivan, izdelovalnica jeklenih kotlov (536)

PRIPOMBA UREDNIŠTVA

Priznati je treba, da je v dopisu veliko resnice. Najtežje vprašanje je pač pri invalidih notranji psihološki občutek manjvrednosti, ki je pogosto težji od dejanske telesne pohabljenosti. Da ta občutek premaga invalid v sebi, mu je treba lastne moči, v enaki meri pa tudi podpore in razumevanja njegove najbližje okolice, zlasti sodelavcev. Nudenje te podpore, ki obstoji predvsem v razumevanju invalida, mora biti prvenstvena delovna in človečanska dolžnost vseh članov kolektiva. Da se dela in stori že veliko za invalide tudi v našem podjetju, se ne da zanikati, so pa še tudi pomanjkljivosti in hibe v pogledu postopka z invalidi in zlasti razumevanja invalidov ter je prav, da je pisec napisal svoja zapažanja, četudi smatramo, da so nekoliko preveč črnogleda. Vsekakor pa naj služi tudi ta prispevek k boljšemu razumevanju tegob naših invalidov.

Nekaj podatkov iz poročila HTZ komisije

V letu 1958 je bilo v podjetju 384 poškodb, od tega lahkih, 8 težkih, 49 pa na poti na delo oziroma z dela. Smrtnih nesreč ni bilo. V primerjavi z letom 1957 je bilo 15% manj nezgod v letu 1958.

Zaradi poškodb je bilo izgubljenih 5855 delovnih dni.

Izguba narodnega dohodka za te dni znaša 20.670.492 din.

Navadnih obolenj je bilo 2471 primerov, poklicno obolenje pa le eno. Največ delavcev

je bilo bolnih zaradi prehlada, kot poklicno obolenje je bila silikoza.

Zaradi obolenj je bilo izgubljenih 31.513 dni. Izguba narodnega dohodka za te dni znaša 111.253.495 din.

Na delo so prihajali delavci iz naslednjih oddaljenosti:

	km	peš	kolo	vlak	avtobus	skupaj
0—1	130	70	—	—	—	200
1—5	813	630	—	—	—	1443
nad 5	120	200	200	50	50	570
Skupaj	1063	800	200	50	50	2213

Nesreč na poti na delo in z dela so imeli največ delavci, ki so bolj oddaljeni.

V mesecu januarju je bilo skupaj 39 nesreč, od tega jih je bilo v obratu 30 na poti na delo in z dela 9, vse te nesreče so bile lažjega značaja.

V mesecu februarju je bilo skupaj 35 nesreč, od teh v obratu 30, na poti na delo in z dela pa 5. Vse te nesreče so bile lažjega značaja.

V mesecu marcu je bilo skupaj 37 nesreč. 35 nesreč je bilo v obratu, od teh je bila ena težja, in sicer takšna da je delavcu odrezalo kazalec na levi roki pod prvim členkom, dve nesreči pa sta bili na poti na delo odnosno z dela. Vzrok težje nesreče je bilo nepravilno posluževanje stroja. V tem mesecu je bilo obolelih nad običajnim povprečjem, kar je vzrok epidemija gripe.

Stroški socialnega zavarovanja

Marsikdo se 15. v mesecu ob prejemu plače in obračunskega listka vprašuje, zakaj neki plačujem »bolniško«? ko pa nikoli nisem bolan in tudi v toplicah še nisem bil. Razmislimo malo dragi bralci, koliki so stroški socialnega zavarovanja.

Samo 3 primeri:

Za TBC zboli mlad delavec s štirimi otroki, mora takoj v zdravilišče, tam ga recimo operirajo in se zdravi dve leti v zdravilišču, eno leto po vrnitvi domov pa še ni sposoben za delo. Socialno zavarovanje je dolžno, da se pobriga za njegovo družino. Sedaj pa računica. Dnevna oskrba v zdravilišču znaša ca. 1500 din (2 leti je 730 dni), je 1.095.000 din, hrana plus otroški dodatek za 3 leta ca. 15.000 din mesečno, je 540.000 din. Skupaj torej 1 milijon 635.000 din za enega samega bolnika.

Drugi primer, težka poškodba mladega človeka nekaj dni po sprejemu v službo, ki ga onespobabi za vsako delo. Ima recimo 1 otroka. Eno leto zdravljenja na kirurškem oddelku 720.000 din, hrana ca. 13.000 din mesečno je 156.000 din, renta za 30 let po 5.000 din mesečno, v tridesetih letih 1.800.000 din. Vemo pa dobro, da imamo že celo armado delovnih invalidov.

Še en primer: Naš sodelavec nenadoma duševno zboli, to se dogaja tudi v našem podjetju. Duševni bolniki ostanejo včasih tudi preko 10 let v bolnici. Zopet računica. Dnevna oskrbina v bolnici 1500 din, v 10 letih 5.475.000 din. Če je bolnik poročen in ima samo enega otroka, znaša hrana za to dobo ca. 1.200.000 din, skupaj torej skoraj 7.000.000 din.

Koliki so stroški za zdravnika, ortopedske pripomočke (elastične nogavice stanejo preko 4000 din), prevozi z rešilnim avtomobilom, stroški za starostne pokojnine, otroške dodatke itd. Vse to izračunaj in se zamisli, da lahko tudi tebe doleti jutri nesreča ali dolgotrajna bolezen in kje bi potem imel denar, če ne bi bilo socialno zavarovanje tisto, kamor varno nalagaš svoj denar.

Samo v našem kolektivu je bilo lansko leto ca. 3000 primerov raznih obolenj, mnogo poškodovanih, nekaj težko operiranih. Socialno zavarovanje je samo za naš kolektiv izdalo težke milijone.

Transfuzija krvi

Živimo v dobi silnega razmaha industrije in motorizacije. Dan za dnem se dogajajo težke nesreče v naših podjetjih in številne prometne nesreče na cestah — saj vlada pri nas avtomobilska mrzlica. Podnevi in ponoči prihajajo ranjenci v celjsko bolnišnico. Marsikateremu teh nesrečnikov spretna roka zdravnika reši življenje in ohrani družini skrbnika, vendar včasih pod edinim pogojem, da mu lahko nudi dovolj dragocene tekočine — človeške krvi.

Celjska bolnišnica potrebuje letno ca. 1000 litrov krvi. Še pred nedavnim smo v Celju edini v državi kri plačevali. Ker je v mnogih, tudi kapitalističnih državah kupovanje krvi za denar ukinjeno, saj je tako kupovanje nečastno, se tudi pri nas kri ne plačuje. Organizacija Rdečega križa je prevzela na sebe nalogo pridobivanja prostovoljnih krvodajalcev. Naš kolektiv se je v lanskem letu častno odzval tej plemeniti akciji, saj smo po številu prijavljenih in po količini odvzete krvi med prvimi v celjskem okraju. Tudi v letošnjem letu nas čaka takšna akcija. Brez dvoma

nam bo prijetna zavest, če bomo z našo krvjo ohranili pri življenju ponesrečenega človeka — sodelavca in tako vrnili otrokom očeta in mater. Nikoli pa ne vemo, če morda že jutri kdo od nas ne bo potreboval krvi. Odvzem krvi je za zdravega človeka popolnoma neškodljiv.

NA PRVEM MESTU JE ČLOVEK.
NOBENA NOVA METODA ALI
NOV SISTEM DELA NE MORE
USPETI, CE SE NE UPOSTEVA
LJUDI, KI SO NJIHOVI
IZVRSILCI.

NAJBOLJSI NACRT JE SLAB, ČE
PRI NJEM NE RACUNATE
Z LJUDMI.

Osebne vesti

Podjetje je zapustilo na lastno željo v januarju 1959 18 delavcev (od tega: 13 moških in 5 žensk, v mesecu februarju 48 delavcev (od tega 41 moških in 7 žensk), v mesecu marcu 34 delavcev (od tega 30 moških in 4 ženske).

Na delo je bilo sprejetih na novo v mesecu januarju 17 moških in 6 žensk, v mesecu februarja 23 moških in 7 žensk, v mesecu marcu 40 moških in 4 ženske.

Z dela so bili odpuščeni: V prvem tromesečju zaradi samovoljne zapustitve dela 6 delavcev.

Disciplinski odpust z dela je bil izrečen od disciplinske komisije v enem primeru.

Upokojeni so bili:

Salekar Marija, delavka v skladišču gotove posode, Arnšek Pavla, delavka v emajlirnici, Turnšek Franc, delavec v pocinkovalnici, Legvard Ivan, predelavec pri žarilni peči.

V prvem tromesečju so umrli:

Krajnc Marija 48 let stara, delavka v emajlirnici; Delčnjak Vlado, delavec v skladišču materiala star 27 let; Skale Franc, delavec v emajlirnici, star 50 let; Volovšek Jože, delavec v pocinkovalnici, star 51 let.

S sklepom upravnega odbora z dne 27. 3. 1959 na predlog komisije za kvalifikacije so bili prevedeni v naziv polkvalificiranih delavcev — priučenih delavcev:

Oblikovalnica 503

Korošec Vinko, Kranjc Franc, Kranjc Vinco, Pevec Slavko, Zupanc Matilda, Kranjc Vida, Orehovec Albina, Rajniš Karl, Žnidar Alojz, Košec Franc.

Alu-delavnica 544

Brečko Martin, Godec Ignac, Krušec Franc, Lisec Leon, Paser Anton, Ramšak Milan, Šolinc Drago, Kolar Ferdo, Pavšner Viktor, Špoljar Štefan, Veber Marija, Vodeb Ana, Zorman Anica, Žagar Franc.

Skladišče polizdelkov

Gorišek Stane, Skamen Marija, Svet Vili, Zidarič Dušan, Jurjevčič Silva, Štravs Apolonia, Gorišek Justina, Misich Antonija, Mrakovčič Marija, Bek Marija, Vajsenbah Marija,

Lužilnica 523

Senica Ana, Komerički Ana.

Tarifni pravilnik na steni vseh vanj so uprte oči, vsak išče in si zapisuje, jih nekaj s pritožbo grozi.

Če kdo le prenizko je zlezel robanti in škrti z zobmi, če pa je visoko postavljen obraz mu od sreče žari.

Nikarte se bratci jeziti, saj vse se nar'di, da bo prav, se volk bo do sit'ga najedel, a vol bo še v hlevu ostal.

RECEPT ZA DOBRE ODNOSE

V skledo deni 10 žlič vljudnosti, 5 žlic razumevanja, 2 žlici potrpežljivosti. Dobro zmešaj in prekuhaj v sebi. Jed se priporoča vsakomur.

Nekaj okroglih o tarifnem pravilniku

»Obesili so ga«.

Janez prileti v delavnico, krili z rokami in zmagovalno vpije:

»Obesili so ga, že visi!«

»Koga so obesili?« vpraša Jože.

»Tarifni pravilnik« odvrne Janez.

Francl hodi z vrvjo po obratu kakor, da nekaj išče. Jaka ga opazuje in ga vpraša:

»Kaj boš pa z vrvjo Francl? Se boš obesil?«

»Ne, to pa ne. Samo nekoga bi rad našel, da bi se nanj navezal, ker pravijo, da le tako lahko dobiš premijo. Francl, mogoče pa bi se lahko na tebe?«

»No Jaka, kar daj se. Saj tudi jaz nisem nikamor navezan. Mogoče bo pa pomagalo.«

